De vrouw in de nieuwe tijd

4 februari 1975
lezing 229

“Gegroet, lieve vrienden. Zegeningen voor ieder van jullie.

Ik heb beloofd vanavond een lezing te geven over de vrouw in de nieuwe tijd. Ik zal dat met veel plezier doen. Ik zal spreken over de evolutie van bewustzijn met betrekking tot de vrouw en de man-vrouw relatie. Dit onderwerp kan niet besproken worden als we niet de zich ontwikkelende verhouding tussen de geslachten erbij betrekken.

Net als de planeet worden ook mannen en vrouwen rijper. Wat betekent dit aspect van rijpheid nu eigenlijk? Waar zijn vrouw en man in de evolutionaire beweging uit voort gekomen en waar gaan ze heen? Wat is de uiteindelijke verwerkelijking van vrouwzijn en van manzijn? De vrouw is zichzelf aan het worden in deze fase van de geschiedenis, ze is zich aan het vrij maken.

In de beginperiode van de mensheid was de mens nog in een primitieve staat van ontwikkeling. Wantrouwen vierde hoogtij, wantrouwen voor alles wat maar anders was dan het eigene. Wantrouwen in de natuurverschijnselen, de dieren, het weer, de goden, het lot, in andere stammen, in alles wat anders, vreemd of buitengewoon was of zo leek. Daarom was het wantrouwen in de andere sekse natuurlijk ook erg sterk. De man had een ingeboren wantrouwen ten opzichte van de vrouw en de vrouw ten opzichte van de man. Ieder van hen scheen hierin gerechtvaardigd door de even wantrouwige houding van de ander. Aangezien de man fysiek sterker was en omdat lichamelijkheid voor de mens in dit vroegste stadium de enige uitdrukkingswijze was en erg belangrijk, mat hij zich op alle

gebieden een superieure houding aan ten opzichte van alles wat zwakker was. Het wederzijds wantrouwen en het lichamelijk domineren van de man werd in die vroege perioden van de mensheid heel openlijk uitgeleefd. En vanaf die tijd bleven dezelfde trekken en houdingen in meer of mindere mate ingebed in het bewustzijn van vrouw en man. Al worden ze nu overschaduwd door een realistischer, rijper bewustzijn en al worden ze niet op dezelfde manier geuit, toch blijft er een verborgen plekje in de psychische substantie die bij alle mensen in de loop van hun ontwikkeling aan het licht gebracht en veranderd moet worden.

Wanneer je in de geschiedenis terugblikt kun je zien dat de planeet deed wat zoveel individuen doen: in een houding volharden ook lang nadat deze niet meer zinvol, doelmatig of nuttig voor de algemene ontwikkeling van een entiteit is. Zo behield de man zijn superioriteitsgevoel toen lichamelijke dapperheid al lang niet meer als de meest waardevolle eigenschap werd beschouwd. Naarmate de ontwikkeling voortschreed kwamen andere waarden naar voren, waarden die op beide seksen van toepassing zijn. Toch bleven mannen (en vrouwen dikwijls ook) de man beschouwen als de meerdere en de vrouw als de mindere. Om deze veronderstelling te rechtvaardigen en dit 'feit' hard te maken, veronderstelde men dat de vrouw intellectueel en moreel zwakker was. Dit is jullie allemaal wel bekend.

In die mate dat de man zijn eigen gevoel van inferioriteit en zwakte niet inzag en aanpakte en het wilde doen voorkomen dat hij die gevoelens niet had, nam hij een arrogante en superieure houding aan tegenover degenen die zwakker waren in lichamelijke kracht. Hij had slaven nodig om zichzelf te overtuigen van zijn eigenwaarde. Daarvoor gebruikte hij dieren of mensen die hij door oorlogen overwon en onderwierp; ook vrouwen verkozen later op verstandelijk en emotioneel gebied een afhankelijke positie in te nemen en kozen dus actief voor slavernij, hoezeer ze ook probeerden de schuld daarvoor uitsluitend aan de man te geven.

Op dezelfde manier toonde en uitte de man angst voor hen die fysiek sterker waren dan hij. En hoe groter de angst was voor wie sterker waren, hoe groter zijn drang werd om zwakkeren te onderwerpen. Dit is een menselijke trek in de onverlichte persoonlijkheid, hetgeen jullie wel kennen uit je eigen innerlijke processen. Het is een compensatieverschijnsel. Deze houding bestaat zelfs vandaag de dag

nog steeds in het menselijk bewustzijn. En ook de vrouw is hier niet vrij van, want als zij diep in haar eigen bewustzijn kijkt zal ze diezelfde houding in zichzelf zien.
Er is ook een deel in de vrouw dat heeft bijgedragen aan de situatie in het tijdperk dat nu net voorbij is. Waarom werd de vrouw onderdrukt en waarom werd haar geboorterecht van zelfexpressie en van verstandelijke, emotionele en spirituele gelijkwaardigheid aan de man ontkend, terwijl lichamelijke kracht al lang niet meer de belangrijkste kwaliteit van een individu was? De vrouw is niet alleen maar een slachtoffer van het egoïstisch verlangen van de man om zich superieur en sterker te voelen en de vrouw als een object te bezitten. Zij speelt hierin zelf ook een rol.

Jullie, vrienden die op dit pad zijn, vinden het niet meer zo verschrikkelijk moeilijk om vast te stellen dat je de neiging in je hebt om geen verantwoordelijkheid voor jezelf te nemen, te zien waar je wilt dat er voor je gezorgd wordt door iemand met autoriteit. En ook de man heeft een zelfde soort houding. Maar in de oude onderlinge relatie maakte de vrouw zichzelf tot slachtoffer door in haar uiterlijk gedrag haar verantwoordelijkheid voor zichzelf te ontkennen. Ze deed dat door de weg van de minste weerstand te kiezen zodat er voor haar gezorgd zou worden. Ze wilde dat een autoriteit voor haar besliste en de consequenties van haar fouten en schuld droeg, de verantwoordelijkheid op zich nam en de strijd aanging met de lasten van het leven. Zij wilde zich overgeven aan het pseudo-comfort van een onderworpen staat. Dat werd een teleurstellende, weinig vervullende levenswijze, iets waartoe alle misvattingen vroeg of laat toe moeten leiden. Maar opnieuw heeft de vrouw haar deel van de verantwoordelijkheid voor deze gang van zaken niet op zich genomen. En nu geeft ze de man helemaal de schuld.

In de nieuwe vrouwenbeweging schuilt veel waarheid maar het is zoals bij alle dualistische benaderingen slechts de halve waarheid. De waarheid is dat de vrouw over precies dezelfde gaven van intelligentie, oorspronkelijkheid, creativiteit, psychische kracht en productieve zelfexpressie in het leven beschikt als de man. Te beweren dat dit niet waar is, is onzin. Dat is een spel geworden van de kant van de man die zijn eigen gevoel van zwakheid en minderwaardigheid niet onder ogen wil zien en daarom behoefte heeft zich de meerdere van de vrouw te voelen. Net zo moet de vrouw, om de nieuwe vrouwenbeweging werkelijk zinvol te maken, erachter komen dat ook zij een stuk in

zichzelf heeft dat graag slaafs wil blijven. Ik durf te zeggen dat hoe sterker de uiterlijke rebellie is en hoe sterker zij de schuld geeft aan het andere geslacht, hoe sterker ook in de ziel van die individuele vrouw het verlangen moet bestaan niet haar eigen leven te leiden, niet de verantwoordelijkheid en de consequenties van haar daden en besluiten te nemen maar om op iemand anders te leunen. In die mate dat zij oneerlijke en niet te verwezenlijken eisen stelt, is ze verontwaardigd en geeft de schuld aan mannelijk gezag en blijft zo een slachtofferrol spelen.

Anderzijds zal de man, als hij zijn angsten, schuldgevoel en zwakheden niet onder ogen ziet, in de een of andere vorm een machtsspelletje blijven spelen en vervolgens de vrouw kwalijk nemen dat ze hem uitbuit en een te grote last oplegt. In hun onvolwassenheid willen beiden de voordelen zonder de prijs te betalen: de man wil de superieure positie, maar koestert wrok over de prijs van te moeten zorgen voor een parasiet. De vrouw wil het voordeel van verzorgd te worden, wil niet op eigen benen staan, maar koestert wrok over het verlies van haar zelfstandigheid. Beiden spelen hetzelfde spel, maar zien niet hoe ze allebei deze misvorming scheppen.

Op een nog dieper niveau van bewustzijn van man en vrouw bestaat ook nog het tegenovergestelde van dit zichtbare gedrag. Er is een aspect bij de man waarin hij terugdeinst voor de verantwoordelijkheid van volwassen zijn en waarin hij de positie van de vrouw, die sociaal gezien zo lang werd bevestigd, benijdt. Dit compenseert hij door te veel nadruk op het machtsspel te leggen. De vrouw verbergt een deel van zichzelf waarin zij ook agressie, kracht en macht wil - niet alleen in de goede, maar ook in de misvormde zin. Zij benijdt de man hierom. In het verleden moest dit deel van haar totaal verdrongen worden. Het werd sociaal niet goedgekeurd, net zoals het tegendeel in de man verworpen werd. Pas sinds kort komt dit aan het licht, maar het wordt nu vaak verward met echte eigenheid. Man en vrouw moeten allebei hun weg uit deze verwarring vinden. Hoe kan een man de gelijke zijn van een vrouw zonder zwak te zijn? Hoe kan een vrouw haar emotionele vervulling vinden en toch volwassen en zelfstandig zijn? Dit zijn geen echte tegenstellingen, maar de gevolgen van dualistische verwarring.

Wanneer bewegingen, denkrichtingen en filosofieën zich niet met het hele beeld maar alleen met de helft bezig houden, is het onmogelijk de

balans in evenwicht te brengen. Dan wordt het alleen het tegengestelde van wat eerder bestond. Hoewel de slinger in de loop van de evolutie altijd wel iets van de ene extreme en overdreven kant naar de andere kant moet zwaaien, kan een dieper en wijzer inzicht in de waarheid van eenheid en harmonie excessen in dit opzicht helpen vermijden.

Jullie kennen deze principes die ik steeds weer opnieuw besproken heb op dit pad. Het ene is het principe van dualisme tegenover het principe van éénmakend bewustzijn. In de dualistische staat voelt de man zich superieur en denkt hij dat de vrouw de mindere is. Hij buit haar daarom uit, maar zal zich ook door haar uitgebuit voelen. In zo'n relatie is vervulling onmogelijk. De vrouw voelt zich oneerlijk bejegend en uitgebuit door de fysiek sterkere man en geeft hem de schuld haar tot slachtoffer te maken. Het lukt hen allebei niet de andere kant te zien, de kant waarin ze werkelijk veel overeenkomst vertonen en waarin ze elkaar, al is het op een vervormde manier, aanvullen.

Ik heb al eerder gesproken over een paar punten die ik in deze lezing moet aanroeren, zodat ik mezelf weer moet herhalen. Ik heb lang geleden al gezegd dat de vrouwelijke en mannelijke principes in het gezonde individu beiden moeten zijn vertegenwoordigd. Zij behoeven niet op precies dezelfde manier tot uitdrukking te worden gebracht in man en vrouw, want de verschillen vullen elkaar aan tot een geheel. Maar de verschillen zitten niet in de kwaliteit en ze moeten nooit leiden tot een vergelijkend waardeoordeel: dat de een beter of meer ontwikkeld zou zijn dan de ander.

Laten we eens kijken naar de vrouw in de nieuwe tijd. Ik schilder een beeld en laten we dan eens zien hoe dit van toepassing is op de verhouding tussen de seksen.

De nieuwe vrouw is volledig verantwoordelijk voor zichzelf en daarom vrij. Zij staat op eigen benen, niet alleen in materieel, maar ook in intellectueel, geestelijk en emotioneel opzicht. Ik bedoel speciaal dat ze weet dat geen man haar geluk en de vreugde van stromende gevoelens kan geven als ze die niet zelf maakt door liefde en integriteit, door haar hart te openen voor liefhebben en haar ziel voor haar eigen innerlijke waarheid. De nieuwe vrouw weet dat het liefhebben van een man en overgave aan haar gevoelens voor de man haar kracht als individu vergroot. Het vermindert haar kracht niet. Voor de vrouw in de nieuwe tijd bestaat er geen conflict tussen het zijn van een productief, creatief,

meewerkend lid van de maatschappij en een liefhebbende partner. Er is dan geen enkel conflict. In feite is echte liefde niet mogelijk voor iemand voor wie je, om je eigen verantwoordelijkheid te ontlopen, je als slaaf gedraagt. Het oude sprookje dat een vrouw die carrière maakt minder vrouwelijk, minder gevoelig, minder liefdevol, minder in staat is om een gevende partner te zijn, heeft in werkelijkheid nooit enige grond gehad.

Deze nieuwe levenswijze vereist een kracht en een zelfstandigheid die verdiend moeten worden en wel door in de realiteit van het leven te gaan staan en die realiteit ook op je schouders te nemen met alles wat dat inhoudt. Je moet dat niet in een geest van haat, rebellie, wedijver en verzet doen, noch door het imiteren van de ergste uitwassen en vervormingen, de negatieve agressie en de machtsspelletjes van de man. Doe het met de kracht van waarheid en liefde, vanuit het hoger zelf. Wanneer iets wat echt is, wordt ontkend door verkeerde opvattingen, door het onjuiste idee dat het te moeilijk is, dan moeten die moeilijkheden eerst worden aanvaard voordat kan blijken dat ze helemaal niet zo moeilijk zijn.

Verantwoordelijkheid nemen schijnt moeilijk te zijn, maar dat is niet echt zo wanneer de ogenschijnlijke moeilijkheden eenmaal aanvaard worden, omdat dat werkelijk bijdraagt tot een eerlijke benadering van het leven.

Daar waar misvorming nog bestaat, wil de vrouw nog steeds van de man krijgen wat ze weigert voor zichzelf te doen. Bij de vrouw van de nieuwe tijd gebeurt dit niet. Dit betekent natuurlijk niet dat twee mensen die samen hun leven delen niet ook hun moeilijkheden delen. Maar dat is niet waar ik het hier over heb. Je weet *vanuit je eigen padproces* heel goed dat je dat wat je heimelijk verlangde van een superieure, vaderlijke autoriteit, op je partner afschoof. Je weet ook hoe zo'n onuitgesproken verlangen iedere relatie kapot moet maken. Het moet je wel rancuneus en angstig maken, speciaal voor die autoriteit die je op deze manier wilt uitbuiten. Liefde kan alleen maar tot bloei komen in een klimaat van echt gelijk zijn, waar geen angst bestaat en daarom ook geen verdediging en elkaar de schuld geven hoeft te bestaan. In tegenstelling tot het sprookje dat vrouwelijkheid bloeit als de vrouw alleen maar dienares is van de man, kunnen gevoelens in werkelijkheid alleen maar bloeien wanneer de vrouw in de beste zin van het woord vrij, zelfstandig en onafhankelijk is. Vervulling is dus

volkomen afhankelijk van een ware staat van gelijkheid. Op het moment dat je je de meerdere van de ander voelt is je respect verminderd en sluit je je gevoelens af. Op het moment dat je je de mindere van de ander voelt worden wrok, angst en afgunst onvermijdelijk en ook dat sluit het hart.

De nieuwe vrouw is noch slaaf van de man, noch is ze in competitie met hem. Ze kan daardoor liefhebben en haar liefde zal haar creatieve zelfexpressie alleen maar vergroten, nooit verminderen, net zoals haar creatieve bijdrage aan het leven haar vermogen tot liefhebben alleen maar kan vergroten. Zo ziet de nieuwe vrouw er uit.
De man in de nieuwe tijd zal niet langer behoefte hebben aan een zwakkere partner om zijn eigen zwakheid niet te voelen. De man in de nieuwe tijd ziet zijn eigen zwakheid onder ogen, aanvaardt die en komt daardoor in zijn eigen kracht. Hij realiseert zich dat zijn zwakheid altijd met schuld te maken heeft en dat de ontkenning van zichzelf altijd in een of andere vorm een ontkenning van de integriteit van zijn hoger zelf is. Daarom bestaat de behoefte aan een slaaf niet meer. De man wordt dan niet meer bedreigd door iemand die gelijkwaardig aan hem is. Hij heeft geen minderwaardige partner meer nodig om zichzelf ervan te overtuigen dat hij de moeite waard is. Want dat soort zelfacceptatie is natuurlijk altijd een illusie. Doordat hij zijn zwakheid onder ogen ziet, zal hij aan kracht winnen. Zijn verhouding met de vrouw is daardoor werkelijk gelijkwaardig. Hij voelt zich daarin niet bedreigd door iemand die net zo creatief, capabel, moreel sterk en intelligent is als hijzelf. Hij hoeft niet langer de baas te spelen. En dit stelt de man weer in staat zijn hart te openen en een vervulling te ervaren die vroeger totaal onmogelijk was. De vicieuze cirkels die vroeger bestonden zullen nu veranderen in weldadige cirkels. In plaats van de minderwaardigheidsgevoelens die het hart sluiten, die rancune, haat en daardoor frustraties en beschuldigingen naar de andere sekse creëren, opent deze weldadige cirkel het hart. De man en de vrouw die volledig zelfstandig, steunend op zichzelf, verantwoordelijk zijn voor zichzelf en zichzelf verwerkelijken, hebben niets te vrezen en hoeven geen afgunst of wrok te koesteren voor het andere geslacht. Zij kunnen daardoor al hun gevoelskanalen openen en vervulling ervaren en daarnaast ook dankbaarheid voor hun partner voelen. Twee mensen die gelijkwaardig zijn helpen elkaar bij hun groei als individuen, als man en als vrouw. Dit zijn de man en de vrouw van de nieuwe tijd en dit is de man -vrouw relatie in de nieuwe tijd.

En waar dit nog niet bestaat geeft alleen al het feit dat je verkeerde opvattingen in jezelf kunt aanwijzen - de misvormde verwachtingen, de illusoire doelen, de negatieve gevoelens die het gevolg zijn van onjuiste ideeën en ook je bewustzijn van jouw aandeel, jouw negatieve intentie om een innerlijke strijd vol te houden - je een totaal andere houding ten opzichte van jezelf en de ander. Het is dus niet nodig dat de man en de vrouw van de nieuwe tijd volmaakte en volledig ontwikkelde individuen zijn. Zij zijn echte mensen die de valkuilen, de oorzaken voor hun gebrek aan vervulling net zo goed in zichzelf zoeken als in de ander en daardoor kunnen ze wederkerige negativiteit en interactie herkennen en die dan samen uitwerken. Ze blijven niet op hun eigen standpunt staan, waarin ze elkaar de schuld geven, wat de kloof tussen het zelf en de ander, het zelf en de waarheid alleen maar groter maakt. Zelfstandigheid is een altijd maar doorgroeiend proces dat maakt dat wantrouwen kan verdwijnen. Het wantrouwen dat nog steeds tussen de geslachten bestaat is een overblijfsel van oude tijden toen men alles wat vreemd en anders was vreesde, afwees en poogde te bedwingen. In de nieuwe tijd zullen verschillen niet langer angst veroorzaken. Als je het heelal vertrouwt, heeft iets wat anders is juist een bijzondere aantrekkingskracht. Als je niet bang bent voor het bijzondere maar erdoor wordt aangetrokken, ben je echt bezig met het verwezenlijken van jezelf en met het oplossen van stukken onwaarheid in jezelf, je verwezenlijkt dan je hoogste mogelijkheden. Maar als dat niet het geval is en je de verschillen juist wantrouwt en dat wat anders is ontkent, kun je hiermee peilen hoezeer je nog in onwaarheid en lijden wenst te blijven.

In de huidige staat van bewustzijn van de mensheid vind je op veel niveaus al deze ontwikkelingsstadia. De hoogste vorm hiervan kan al enigszins in je bewustzijn bestaan. Misschien sta je in je bewuste denken al achter een of meer van de ideeën die ik hier besproken heb. Maar dan zijn er ook diepere niveaus waar je emotionele reacties nog helemaal niet overeenstemmen met de ideeën waar je bewust achter staat. Het is niet goed je bewuste ideaal van deze ideeën te verkondigen als je tegelijkertijd niet kunt zien waar en hoe je er zelf nog van afwijkt. Want dat is de enige manier om je zelf te beschermen tegen innerlijke onevenwichtigheid en disharmonie en daarmee ook tegen het scheppen ervan op uiterlijk niveau. In de vorige lezing heb ik het onderwerp ‘evenwicht en harmonie’ in het algemeen behandeld. [1]

[1] Lezing 228 ‘Evenwicht’ (Noot vertaler)

Er is natuurlijk één sleutel voor alles wat bestaat en die sleutel is *liefde*. Zonder die sleutel zou niets verenigd en niets hersteld kunnen worden en zou geen waarheid ooit gewonnen kunnen worden. En toch is het even waar te zeggen dat liefde niet verkregen kan worden zonder waarheid. In een diep verborgen hoek in het hart van man en vrouw heersen nog steeds haat en angst, wrok en wantrouwen. Maar, belangrijker nog, de wil om dit zo te handhaven, de intentie om hiermee door te gaan en dit feit te verdoezelen, verhindert het open bloeien van hart en geest van man en vrouw. In de mate dat dit zo is heb je jezelf nog niet gevonden en ben je nog niet in staat je met een ander te verbinden en jezelf te vervullen. Als deze houding niet veranderd, is het pogen zo'n verbintenis en vervulling te vinden pure verspilling en uiterst nutteloos. Dus, lieve vrienden, vind dat plekje in je hart, die kleine verborgen kloof waarin je de andere sekse haat. En waar je jezelf nog weerhoudt dit te herkennen door schijnbaar gerechtvaardigde beschuldigingen en wrok en het sluiten van je hart en het afsnijden van je gevoel. De vrouw zal het slachtoffer spelletje gebruiken, de man het spel van afkeuring en superioriteit, hij zal haar de schuld geven dat ze hem uitbuit en gebruikt en zich superieur voelen ten opzichte van die kant in de vrouw die haar zwak maakt.

Voorlopig is de slinger naar het tegenovergestelde uiterste gezwaaid. De vrouw is zo strijdlustig geworden dat ze dikwijls haar hart en haar liefde voor de man vergeet en haar liefdevolle houding ontkent. In de tegenbeweging van de slinger heeft de man zijn positieve agressie achter zich gelaten en een zwakheid tot uitdrukking gebracht die hij vroeger nooit zou hebben laten zien. Al deze tegenstrijdige afwijkingen hebben een doel: het vinden van een werkelijk evenwichtige staat van zijn. Zoals ik hiervoor gezegd heb: nu zal de man zijn echte kracht vinden. Hij moest zijn onechte kracht, zijn onechte superioriteit achter zich laten. Tijdelijk moest hij openlijk zijn zwakheid laten zien en nu komt hij bij een nieuwe kracht - een kracht die in staat is zwakheid onder ogen te zien. Daardoor breidt hij zijn werkelijke waarden en echte kracht uit. Hij hoeft niet meer de beste van het team te zijn. Hij kan het zich veroorloven zijn hart te laten spreken en op gevoelsniveau vanuit zijn hart zich te verbinden met zijn partner. Zo kan hij zich op basis van gelijkheid op geestelijk niveau met zijn vrouw verbinden. Dat is de man van de nieuwe tijd.

Om dit te laten gebeuren, lieve vrienden, moet je doordringen in het diepere deel van jezelf, waarin je niet wilt vergeven of werkelijk wilt

begrijpen en waar je wilt vasthouden aan jouw kant van de zaak en door wilt gaan met haten. Je moet de haat voor het andere geslacht loslaten. Je moet bidden om dit te kunnen doen: liefhebben, vergeven, begrijpen en zien dat dat wat je haat, vreest en wantrouwt op precies dezelfde manier in jou bestaat, hoewel het zich misschien op een andere manier manifesteert.

De vrouw vertegenwoordigt evenzeer het actieve principe als de man. En de man vertegenwoordigt het passieve principe net als de vrouw. In hun samenkomen in seksuele vereniging drukt zich dat uiterlijk misschien niet altijd op dezelfde manier uit, maar de innerlijke krachten combineren allebei het actieve en het ontvankelijke principe. Anders is er geen evenwicht. Geen man kan echt man zijn tenzij hij zijn ontvankelijke kant (ook wel 'het vrouwelijk principe' genoemd) in zich toelaat. Als hij alleen het mannelijk principe tot uitdrukking brengt, wordt hij een karikatuur van een man. Hij is dan een bullebak, een tiran, overdreven en onecht. Net zo is een vrouw die alleen het ontvankelijke tot uitdrukking brengt een karikatuur van een vrouw, ze ontkent haar zelfstandigheid en wordt eigenlijk als een klein kind dat op anderen leunt. Zij moet dus, om op gevoelsniveau volledig ontvankelijk te zijn, het actieve principe net zo goed tot uitdrukking brengen als de man.

De twee principes moeten in beiden vertegenwoordigd zijn en elkaar aanvullen, terwijl ze bij tijden ook parallel lopen. Deze volmaakte balans kan niet door het verstand of door een verstandelijk besluit uitgedacht worden. Zij kan alleen organisch, door een innerlijke liefdesdaad gevonden worden, de innerlijke daad die de andere sekse bevrijdt van de boeien van haat, wantrouwen en schuld. Wanneer deze daad van loslaten in de dagelijkse meditatie wordt uitgesproken, wanneer Gods genade aan het werk kan gaan in het bewustzijn van de vrouw zowel als van de man, dan zal liefde leiden tot waarheid, zoals waarheid zal leiden tot liefde. En de twee geslachten zullen in het nieuwe universum functioneren als twee even productieve menselijke wezens die elkaar aanvullen en helpen, elkaar beminnen, elkaar respecteren en - zij aan zij - een nieuwe wereld vol geluk voor elkaar scheppen. Dit is de weg.
En nu, mijn geliefden, ben ik klaar voor jullie vragen."

VRAAG: (niet hoorbaar)

"Het kan zijn, vrienden, dat je een patroon hebt opgemerkt op dit pad waarbij iemand eerst zijn carrièreproblemen moet oplossen voordat relatieproblemen tot een oplossing kunnen worden gebracht. In de context van deze lezing zal dat heel duidelijk zijn. Wanneer relaties gevormd zijn om afhankelijkheid, parasiteren, misbruik van de ander of de behoefte om te domineren en te tiranniseren tot uitdrukking te brengen, dan moeten deze personen eerst een tijdje voor zichzelf zorgen totdat zij een minimale zelfstandigheid en onafhankelijkheid bereikt hebben. Wanneer dit creatieve kanaal eenmaal tot stand is gebracht, kan deze nieuwe vrijheid energie, die eerst vast zat, losmaken en kunnen mensen zich op een totaal nieuwe manier met de andere sekse gaan verbinden.

Ik was erg blij jullie deze lezing te kunnen geven, want alles wat leidt tot de verdere ontplooiing van de hele persoon - man en vrouw- is een vreugdevolle ervaring voor ons in onze wereld.
Zie de schoonheid van Christus die door jullie allen heengaat.
Wees in vrede, wees je God."

De Engelse tekst vermeldde voorafgaand aan de lezing nog de volgende passage:

Twee van onze Padwerkleden organiseren de Conferentie van de Verenigde Naties ter gelegenheid van het Internationale Jaar van de Vrouw in 1975. Deze conferentie zal in juli 1975 in Mexico Stad gehouden worden. Vrouwen van verschillende Licht Centra zullen op deze Conferentie een spirituele groep vormen. Ons eigen centrum zal ook vertegenwoordigd zijn. Onze vrienden van de VN vroegen of de Gids bereid zou zijn om enige vragen over dit onderwerp te beantwoorden, waarop hij aanbood om een extra lezing te geven met daarna vragen. De datum die hiervoor gekozen werd, 4 februari 1975, was oorspronkelijk bestemd voor een Vraag en Antwoordsessie. Aangezien we het gevoel hadden dat deze lezing van groot algemeen belang zou zijn, hebben we deze lezing gekozen als maart uitgave aangezien er in die maand geen lezing op het programma staat vanwege ons jaarlijkse winterreces. (Noot redactie)

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1975 naar aanleiding van de conferentie van de Verenigde Naties ter gelegenheid van het Internationale Jaar van de Vrouw. Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'The Woman in the New Age'.
Vertaling door Edda Bussemaker - Reijers in 1985;
herzien in 2001 door Margriet Versteeg.
© Stichting Gemeenschap Het Pad. Uitgave 2009

229/12